

Abstrakt

Cílem této práce je pomoci odpovědět na otázku, proč se mezi členy baráčnických spolků zabývajících se udržováním národních tradic v dnešní době tak často mluví o úpadku či dokonce konci baráčnictví a jak se baráčníci sami pokoušejí toto ohrožení odvrátit. Baráčnictví je v rámci této práce chápáno jako uměle vytvořená tradice závěru 19. století, která je konfrontována s dnešní společenskou realitou, jež může být podle jedné ze sociologických teorií označena také jako společnost prožitku. V první fázi práce je nejprve představeno, jak na základě konkrétních opatření vzniklo ze sítě stolních společností centrálně organizované hnutí orientované na péči o národní zvyky a tradice. Sledováno je, jak ústředí baráčnické veleobce pracovalo na normování baráčnické ideologie, symboliky a programu. Ukázáno je také, jak se k těmto změnám v ideologii stavělo samotné členstvo a veřejnost. Speciální pozornost je věnována hledání odpovědi, proč bylo možné, že baráčnické spolky běžně fungovaly i v prostředí komunistického režimu. V druhé fázi je sledováno, jak organizují baráčníci svou činnost dnes, jak tematizují své problémy s nedostatkem zájmu o jejich program a konečně jak se prezentují ve veřejném prostoru.